

KO JE KO

Jelena Anđelovski (Beograd/Novi Sad), diplomirala je dramaturgiju na novosadskoj Akademiji umetnosti, trenutno je na MA studijama roda na Fakultetu političkih nauka. Osovala je i organizovala novosadske poetske večeri „Poezija u kući“ i „Transporteri“ (susreti poezije na srpskom i mađarskom jeziku). Objavila je dve knjige poezije: *Domovina, bes mašina* (2013) i *09:99 ujutru* (2016). Poezija joj je prevedena na engleski, mađarski i nemački jezik. Saradnica je portala *Rizom*, a njene kolumne mogu se pronaći na portalima *Glif* i *Milica magazin*. Kourednica antologije poezije *Ovo nije dom, pesni-kinje o migraciji*.

Tim Armstrong (*Tim Armstrong*), književni kritičar i profesor engleske književnosti na Rojal Holoveju, Univerzitet u Londonu. Objavio je studije: *Beyond the Pleasure Dome: Writing and Addiction from the Romantics* (1994), *American Bodies* (1996), *Haunted Hardy: Poetry, History, Memory* (2000), *Modernism: A Cultural Study* (2005), *Modernism, Technology and the Body* (2008), *The Logic of Slavery: Debt, Technology and Pain in American Literature* (2012) i priredio je izdanje izabranih pesama Tomasa Hardija (1992, dopunjeno izdanje 2009).

Dragan Babić (1987, Karlovac), osnovne i master studije završio na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratke priče i književnu kritiku. Objavio je knjige proze *Tviter priče* (2014) i *Twitter priče 2.0* (2017). Živi u Novom Sadu.

Nikola Barjaktarović (1993, Berane, Crna Gora), student magistarskih studija na smeru Nauka o književnosti na Filološkom fakultetu u Nikšiću, gde je završio osnovne i specijalističke studije nemačkog jezika i književnosti.

Karli Bejker (*Carleigh Baker*), kanadska spisateljica i književna kritičarka. Objavila je zbirku priča *Bad Endings* (2017) za koju je iste godine dobila Književnu nagradu grada Vankuvera. Živi u Vankuveru.

Marko Bogunović (1989, Novi Sad), diplomirao je i masterirao na Odseku za komparativnu književnost i teoriju Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše kratku prozu, književne prikaze, eseje i stručne radove. Član je uredništva portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.

Stevan Bradić (1982, Novi Sad), bavi se komparativnom književnošću i filozofijom, piše poeziju, studije, prikaze i kritiku, prevodi s engleskog. Objavio je knjige pesama *Iz senke stiha* (grupa autora, 2012), *U kotlarnici* (2013) i *Na zemlji* (2017), kao i studiju *Simulacija i gastronomija – režimi čulnosti i aspekti identiteta u pesništvu Vojislava Despotova* (2012). Radi kao asistent na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Urednik je portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju *Rizom*. Živi u Novom Sadu.

Klint Bruks (*Cleanth Brooks*; 1906, Mari, Kentaki – 1994), američki književni kritičar i profesor. Diplomirao je na Univerzitetu Vanderbilt u Nešvilu, a kasnije i na Oksfordu. Jedan od glavnih predstavnika i utemeljivača Nove kritike. Između ostalih, objavio je sledeće knjige: *The Relation of the Alabama-Georgia Dialect to the Provincial Dialects of Great Britain* (1935), *An Approach to Literature* (1936), *Understanding Poetry* (1938), *Modern Poetry and the Tradition* (1939), *Understanding Fiction* (1943), *The Well Wrought Urn: Studies in the Structure of Poetry* (1947), *Literary Criticism: A Short History* (1957), *William Faulkner: The Yoknapatawpha Country* (1963), *The Hidden God: Studies in Hemingway, Faulkner, Yeats, Eliot, and Warren* (1964), *A Shaping Joy: Studies in the Writer's Craft* (1971), *American Literature: The Makers and the Making* (1973), *William Faulkner: Toward Yoknapatawpha and Beyond* (1978), *William Faulkner: First Encounters* (1983), *The Language of the American South* (1985), *Historical Evidence and the Reading of Seventeenth-Century Poetry* (1991), *Community, Religion, and Literature: Essays* (1995).

Mirko Demić (1964, Gornji Klasnić kod Gline, Hrvatska), objavio je knjige proze: *Jabuke Hesperida* (1990), *Slamka u nosu* (1996), *Čilibar, med, oskoruša* (2001), *Apokrifi o Furtuli* (2003), *Sluge hirovitog lučonoše* (2006), *Molski akordi* (2008), *Trezvenjaci na pija-noj lađi* (2010), *Po(v)ratnički rekvijem* (2012), *Ataka na Itaku* (2015) i *Čutanja iz Gore* (2016); knjige eseja, (p)ogleda i marginalija *Pod otrovnim plaštom* (2010) i *Na ničijoj zemlji* (2016); knjigu publicističkih tekstova *Sladenje gorčinom* (2008). U koautorstvu sa Bojanom Jovanovićem napisao je knjigu *Čitanje proročanstva* (2011). Dobio je Andrićevu nagradu (2009), Nagradu „Dejan Medaković“ (2011), i Nagradu „Meša Selimović“ (2017), a za doprinos razvoju bibliotečko-informacione delatnosti i kulture u Republici Srbiji Nagradu „Đura Daničić“ za 2013. godinu. Delovi romana, pripovetke i eseji prevedeni su mu na engleski, nemački, poljski i ukrajinski jezik. Knjiga pripovedaka *Molski akordi* prevedena je na makedonski jezik. Od 2002. do 2011. godine bio je glavni urednik časopisa za književnost *Koraci*. Živi u Kra-gujevcu.

Nika Dušanov (1978, Osijek), piše poeziju, pro-zu i eseje. Diplomirao je na Odseku za srpsku knji-ževnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je knjige pesama: *Bacač noževa* (2005) i *Povratak u Šarlevil* (2015). Zastupljen je u zborniku novije novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008) i panorami nove poezije u Srbiji *Restart* (2014).

Mod Elman (*Maud Ellman*), diplomirala je filo-logiju na Oksfordu. Od 2010. godine predaje razvoj romana na engleskom jeziku na Čikaškom univer-zitetu. Objavila je sledeće knjige: *The Poetics of Im-personality: T. S. Eliot and Ezra Pound* (1988), *The Hunger Artists: Starving, Writing, and Imprisonment* (1993), *Elizabeth Bowen: The Shadow Across the Page* (2004), i *The Nets of Modernism: Henry James, Vir-ginia Woolf, James Joyce, and Sigmund Freud* (2010).

Maja Erdeljanin (1971, Novi Sad), osnovne stu-dije slikarstva završila je 1995. godine na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Master studije na temu „Slika – roba ili poruka“ završila na istoj akademiji 2008. godine. Izlagala na mnogim izložbama, učestvovala na brojnim kolonijama i simpozijuma u zemlji i inostranstvu. Vodila je rad galerije „Podrum“ (2002-2005), a od 2005. godine urednica je likovne redakcije Kulturnog centra Novog Sada. Dobitnica je više nagrada za slikarstvo i galerijski rad.

Rubem Foneska (*José Rubem Fonseca*; 1923, Žuiz de Fora, Brazil), brazilski pisac. Karijeru je započeo u policiji, i dospao do najviših rukovodećih pozicija. Slično poput Tomasa Pinčona, svog prijatelja, odbija da daje intervju e i pojavljuje se u javnosti. Objavio je preko trideset knjiga priča i romana, između osta-lih: *O Caso Morel* (1973), *A Grande Arte* (1983), *Bufo & Spallanzani* (1986), *Vastas Emoções e Pensamentos Imperfeitos* (1988), *Agosto* (1990), *O Selvagem da Ópera* (1994), *Do Meio do Mundo Prostituto Só Amores Guardei ao Meu Charuto* (1997), *O doente Molière* (2000), *Diário de um Fescenino* (2003), *Mandrake: A Bíblia e a Bengala* (2005), *O Seminarista* (2009), *José* (2011) i dr. Godine 2003. dobio je jednu od najzna-čajnijih nagrada za književnost pisanu na portugal-skom jeziku – *Prémio Camões*. Živi u Rio de Zaneiru.

Norbert Geštrajn (*Norbert Gstrein*; 1961, Mils bai Imst, Austrija), austrijski pisac, živi u Hamburgu i objavljuje u Nemačkoj. U književni svet ušao je kraćim proznim ostvarenjima u kojima iz različitih perspektiva osvetljava probleme provincijalnog života i mentaliteta (*Neko, Komercijalni savetnik*), da bi kasnije slavu stekao romanima koji problemati-zuju pripovedanje, a čija se priča delimično odvija na fonu sukoba u kriznim okolnostima savremenog sveta: na Kosovu (*Zanat ubijanja*), u ratnoj i posle-ratnoj Hrvatskoj (*Zima na jugu*), u Izraelu i Palestini (*U slobodnom svetu*). Najnoviji roman *Godine koje dolaze* objavljen je u februaru 2018.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad) radi kao van-redni profesor na Odseku za komparativnu književ-nost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić pu-topisac: ogleđ iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatiki teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogleđi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940*. (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015) i *Anatomija robe: ogleđi iz kritike političke ekonomije* (sa Alparom Lošoncem, 2016); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011, za-jedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja* posvećen V. G. Ze-baldu (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u No-vom Sadu.

Ana Gvozdenović (1977, Kraljevo), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Katedri za opštu književnost sa teorijom književ-

nosti. Autor je studije *Oblaci, školjke i trave. Lirski elementi u putopisno-memoarskoj prozi Miloša Crnjanskog* (2009), kao i većeg broja tekstova objavljenih u naučnim zbornicima i književnoj periodici. Od 2004. godine radi kao urednik u Izdavačkoj delatnosti Narodne biblioteke „Stefan Prvovenčani“ Kraljevo.

Wolfgang Horvat (*Wolfgang Horwath*; 1952, Ajzenštad), živi i radi u Južnom Burgenlandu u Austriji. Radio je scenografije za *Volks theater, Konzerthaus* (Beč), *Burgenländische Kulturzentren* i *OHO-Offenes Haus Oberwart* (Obervart, Burgenland). Izlagao je u Kanadi, Italiji, Belgiji, Švajcarskoj, Koreji, Nemačkoj... Osnivač je i umetnički direktor za vizuelne umetnosti simpozijuma *EU-art-network* od 2001. godine.

Kalman Jodal (1967, Novi Sad), školovao se u rodnom gradu. Objavio je tri prozne knjige: *Bakancs és fal* (1994, Nagrada „Ervin Šinko“), *Agressiva* (2010, Nagrada „Karolj Sirmai“) i *Die Liebe* (2016). Piše književnu i likovnu kritiku. Živi u Novom Sadu.

Sanja Karanović (1973, Bačka Palanka), diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu na Odseku za nemački jezik i književnost. Za prevod romana *Korektura* Tomasa Bernharda dobila je Nagradu „Miloš N. Đurić“ (2017). Radi kao profesor nemačkog jezika i bavi se prevodjenjem.

Miroslav Kirin (1965, Sisak), diplomirao je engleski jezik i književnost i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Piše i objavljuje poeziju, prozu i prevode s engleskog jezika. Objavio je knjige poezije *Od nje do vječnosti* (1989, Nagrada Goran za mlade pjesnike), *Tantalón* (1998), *Zukva* (2004), *Iza renesanse* (2004), *Jalozi* (2006), *Zbiljka* (2009), *Zenzancije* (2013), *Hipernovalis* (2015); roman *Album* (2001, Nagrada *Jutarnjeg lista* za najbolju proznu knjigu u 2001); mikroeseje *Iskopano* (2012) i slikovnicu *Zimska potraga* (2015, ilustracije: Mingsheng Pi). Živi u Zagrebu.

Tvrtko Klarić (1955, Gornji Vukšić, BiH), studirao latinski i italijanski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. U preiodu od 1993. do 2013. godine radio je kao urednik svetojeronimskih izdanja: pučkoga godišnjaka *Danica* i dvomesečnika *Marulić*, te ostalih publikacija toga izdavača. Član je Društva hrvatskih književnih prevodilaca i hrvatskog PEN centra. Preveo je sledeća dela Prima Levija: *Zar je to čovjek*, *Traganje za korijenima*, *Shemā*, *Utopljenici i spašeni*,

potom Margerite Guidači: *Slavenski notes*, *Isenheimski oltar*, *Križni put ljudskoga roda*, kao i nekolicine švajcarskih autora italijanskoga govornoga područja (Priska Agustoni, Vani Bjankoni, Aurelio Buleti, Renato Martinoni, Alberto Nesi, Fabio Pusterla, Dubravko Pušek, Antonio Rosi). Živi u Zagrebu.

Jelena Knežević (1977, Novi Sad), teoretičarka književnosti, od 2014. docentkinja za oblast nemačka književnost na Univerzitetu Crne Gore, Filološki fakultet. Završila i osnovne studije Opšte književnosti i teorije književnosti na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, gde je 2007. magistrirala, a 2013. doktorirala na nemačkoj književnosti. Istražuje i objavljuje u oblasti komparatistike, na teme iz nemačke i svetske književnost. Bavi se književnim prevodjenjem. Živi u Podgorici.

Aleksandar Kostadinović (1973, Niš), istoričar književnosti, piše studije, eseje i književnu kritiku. Diplomirao je i doktorirao iz oblasti srpske i komparativne književnosti na Filozofskom fakultetu u Nišu. Objavljene knjige: *Mitsko u poeziji Vaska Pope: Uspravna zemlja*, *Vučja so* (1999) i *Izraz i ogledalo* (2010).

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je preko dvadeset knjiga poezije i deset knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Dinko Kreho (1986, Sarajevo), diplomirao je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Redovni je saradnik nedeljnika *Novosti*, portala *booksa.hr*, te književnog kluba *Booksa*. Koaautor je (s Darijem Bevandom) radio-dramskog serijala *Bezdrov*, čija je premijera emitovana 2013. u produkciji BH Radija 1. Njegov esej „Čitati poeziju s 'Facebook generacijom'“ dobio je 2016. Nagradu „Šukrija Pandžo“ za najbolje delo u oblasti dečje književnosti. Sa Srđanom Gagićem i Borisom Postnikovim priredio je panoramu postjugoslavenske ratne proze *A fost odată o țară (Bila jednom jedna zemlja)*, koju je u prevodu Gorana Čolakhodžića i Adriana

Oproiua 2018. objavila izdavačka kuća Paralela 45 iz Bukurešta. Živi u Zagrebu.

Goran Lazičić (1983, Novi Sad), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Grupi za srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću. Književnu kritiku objavljivao je u periodici i dnevnim listovima *Danas* i *Blic*. Član je redakcije zrenjaninskog časopisa *Ulaznica*. Priredio je knjigu *Restart: panorama nove poezije u Srbiji* (2014).

Andreas Lener (*Andreas Lehner*; 1961), živi i radi u Južnom Burgenlandu u Austriji i u Sombateliju u Mađarskoj. Slobodan je umetnik od 1990. godine. Izlagao je u brojnim galerijama i muzejima širom Evrope. Fokus njegovog umetničkog rada je na instalacijama u javnom prostoru. Aktivno se bavi i razvojem i dizajnom muzeja i muzejskih izložbi.

Primo Levi (*Primo Levi*; 1919, Torino, Italija – 1987, Torino, Italija) italijanski pisac jevrejskog porekla, hemicar, pripovedač, esejista, pesnik, antologičar, prevodilac, u čijem bogatom i raznovrsnom stvaralačkom opusu posebno mesto zauzima prvi, memoarsko-dnevnički roman *Zar je to čovek* (*Se questo è un uomo*, 1947), autorovo potresno svedočanstvo o jednogodišnjem zatočeništvu u kompleksu Buna Monovice, ogranku Aušvica, i neobičnom spletu okolnosti zahvaljujući kojima je preživeo strahote zloglasnog logora. Pored ovog ostvarenja, jednog od najuticajnijih i najpoznatijih u logorskoj literaturi, ratni deo Levijevog opusa sačinjavaju i romani *Primirje* (*La tregua*, 1963), *Kad, ako ne sad?* (*Se non ora, quando?*, 1982) i zbirka eseja *Potonuli i spaseni* (*I sommersi e i salvati*, 1986). Drugi deo Levijevog stvaralaštva čine zbirke pripovedaka *Pririodopisi* (*Storie naturali*, 1966) i *Greška u izvođenju* (*Vizio di forma*, 1971), u znaku antropoloških tema koje torinski pisac vešto obrađuje u fikcijskom, naučnofantastičnom i menipejsko-antiutopijskom ključu. Treću, posebnu celinu u Levijevom opusu čine zbirka pripovedaka *Periodni sistem* (*Il sistema periodico*, 1975), roman *Zvezdasti ključ* (*La chiave a stella*, 1978) i ogledi iz zbirki *Tuđi zanat* (*L'altrui mestiere*, 1985) i *Pripovetke i eseji* (*Racconti e saggi*, 1986).

Enesa Mahmić (1989, Maglaj), bosanskohercegovačka književnica. Dobitnica je više regionalnih nagrada za poeziju: „Aladin Lukač“, „Risto Ratković“, nagrada edicije „Prvenac“ SKC Kragujevac, te zlatne plaketa Javnog sklada za kulturne dejavnosti Re-

publike Slovenije 2016. i 2017. Poezija joj je prevedena na engleski, talijanski, španski, turski i mađarski. Objavila je zbirke putopisne poezije: *Faustova kći* (2015), *Mape Alme Karlin* (2016), *Na mjestu koje izaziva uzdah* (2016) i *Dolores* (2017).

Mladen Makjedo (*Mladen Machiedo*; 1938, Zagreb), diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu italijanski jezik i književnost te francuski jezik i književnost. Godine 1979. odbranio je doktorsku disertaciju pod nazivom *Leonardo da Vinči i poezija*. Od 1961. u istoj je ustanovi bio zaposlen kao lektor, asistent, docent i redovni profesor i profesor emeritus za italijansku književnost. Član je uredništva naučnog časopisa *Studia romanica et Anglica Zagrebiana*, književnog časopisa *Forum*, odnosno međunarodnih saveta časopisa *Testuale* (Milano – Lesa, Novara) i *La Modernità letteraria* (Pisa – Rim). Član je Društva hrvatskih književnika, Matice hrvatske, hrvatskog ogranka PEN centra i HAZU. Bio je prvi predsednik Hrvatsko-talijanskog društva. Objavljuje dela na hrvatskom i italijanskom iz esejistike, književne kritike, teorije, poezije i memorijalistike, kao i književne prevode. Među najvažnijim autorima čija je dela preveo na hrvatski su Leonardo da Vinči, Mikelandelo Buonaroti, Dino Kampana, Đuzepe Ungareti, Eudenio Montale, Italo Kalvino, Bartolo Katafi, Pedro Salinas, Ramon Gomez de la Serna te Đambatista Marino. Dobitnik je brojnih priznanja u domovini i u Italiji (za italijanistiku, esejistiku, poeziju, prevodilaštvo i za životno delo). Živi u Zagrebu.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), piše poeziju, crtice, eseje i prevodi sa engleskog jezika. Objavila je knjige poezije *O telo tvori me* (2011), *Izvan komunikacije* (2013), *La mia paura di essere schiava* (na italijanskom, 2014). Poezija joj je zastupljena u antologijama i zbornicima: *Rukopisi 33* (2010), *Van, tu: free* (2012), *Restart* (2014), *Meko tkivo* (2015), *Ovo nije dom* – pesnikinje o migraciji (2017). Uredila je Zbornik poezije socijalne tematike *Do zuba u vremenu* (2014) i regionalni zbornik socijalne i angažovane poezije *Rez* (2016). Glavna je urednica novina *Mamac*. Kao prekarna onlajn profesorka predaje engleski jezik hiljadama ljudi širom sveta.

Aleksandra Maslovarić (1993, Berane, Crna Gora), studentkinja magistarskih studija na smeru Nauka o književnosti na Filološkom fakultetu u Nikšiću, gde je završila osnovne i specijalističke studije nemačkog jezika i književnosti.

Nenad Milošević (1962, Zemun), objavio je sedam knjiga pesama: *Pospanost* (1992), *Umanjenja* (1996), *Jureći u raj* (2000), *Mesta* (izbor iz poezije, 2004), *Pesme sa Save i Dunava* (2005), *Time code* (2009) i *Vode i vetrovi* (2012). Objavio je knjigu *Iz muzeja šumova* (antologija novije srpske poezije 1988–2008, Zagreb, 2010), kao i knjigu mikroeseja *Lutajuća planeta* (2014). Bio je urednik za poeziju u listu „Književne novine“ od 1998. godine do 2001. godine, kao i stalni saradnik i jedan od urednika u časopisu za žensku književnost „*ProFemina*“. Pisao je eseje i književnu kritiku u časopisima i magazinima kao i za Televiziju Beograd. Piše scenarije i režira dokumentarne sadržaje. Završio je Fakultet političkih nauka u Beogradu. Radi kao urednik u Redakciji dokumentarnog programa Televizije Beograd. Pojedinačne pesme prevedene su mu na nekoliko svetskih jezika. Takođe, zastupljen je u nekoliko antologija srpske poezije na stranim jezicima kao i u nekoliko domaćih antologija.

Milunika Mitrović (1950, Seča Reka), pesnikinja, prozna spisateljica i književna kritičarka. Diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, na Grupi za jugoslovensku književnost i srpskohrvatski jezik. Objavila je sledeće pesničke knjige: *Biografija duše* (1996), *Starohrišćankina ljubav* (1997), *Dodir tajne* (1999), *Nesavladano* (2004), *Otpis* (2007), *Listopadne i druge* (2010), *Usputnice* (sentence i haiku, 2015) i *Zimsko pismo* (2015); dramu *Poljsko cveće u belom bokalju* (2004) i knjigu priča *Zapisi na vetru* (2012). Živi u Kosjeriću i Zemunu.

Dejvid Perkins (*David Perkins*), profesor emeritus engleske i američke književnosti na Univerzitetu Harvard. Autor je brojnih članaka i knjiga, uključujući dvotomnu *Istorije moderne poezije* (*A History of Modern Poetry*, 1976. i 1987), kao i *The Wordsworth and the Poetry of Sincerity* (1964), *Quest for Permanence* (1969), *Is Literary History Possible?* (1993), *English Romantic Writers* (1994) i dr.

Draginja Ramadanski (1953, Senta), piše studije, eseje, članke i prikaze, prevodi s ruskog, mađarskog i engleskog. Magistrirala i doktorirala na narativnim strategijama V. Rozanova, odnosno F. Dostojevskog. Od 1980. prati određene stvaraoce iz ruske književnosti, prevodeći i komentarišući njihova dela (M. Baškireva, F. Sologub, V. Šklovski, M. Cvetajeva, esejistika M. Epštejna i A. Genisa, predstavnici ruskog konceptualizma, poezija J. Brodskog, teorijska pro-

dukcija J. Tinjanova itd.). Objavljena studija: *Sneško u tropima – prevođenje s lica na naličje* (2011) i knjiga proze *Ili ne* (2017). Predaje na Katedri za rusistiku u Novom Sadu.

Maja Rogać Stančević (1973, Novi Sad), doktorirala na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše studije, eseje i književnu kritiku. Objavila je studije *Figuralnost i figurativnost* (2008) i *Istorija, pseudologija, fama* (2010). Objavljuje kritičke tekstove u periodici. Živi u Novom Sadu.

Ivana Rogar (1978, Zagreb), diplomirala je komparativnu književnost i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gde je upisala postdiplomske studije iz komparativne književnosti. Urednica je u časopisima *Quorum* i *Fantom slobode, Libra Libera*, te u izdavačkoj kući „Durieux“. Uredila je više časopisnih temata iz područja književne teorije i savremene književnosti. Objavila je dve zbirke priča *Tamno ogledalo* (2014) i *Tumačenje snova* (2016, Nagrada „Janko Polić Kamov“). Prevodi s engleskog jezika. Živi u Zagrebu.

Srđan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „*Dušan Vasiljev*“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „*Jovan Popović*“ iz Kikinde, pri kojoj je formio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u *Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“*. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta *www.best-seler.net*, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „*Ulaznica*“ (2007), stipendije Fonda „*Borislav Pekić*“, te nagrada „*Biljana Jovanović*“ i „*Edo Budiša*“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013) i *Srebrna magla pada* (2017), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lessing, Alis Manro, Ajris Merdok, Flena O'Brajana, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Radenko Vadanjel (1962, Pula), na Filozofskom fakultetu u Rijeci diplomirao hrvatski jezik i književnost. Piše poeziju i prozu. Gostuje na književnim festivalima, objavljuje u književnim časopisima u Hrvatskoj i široj regiji. Proza mu je prevedena na engleski i poljski jezik. Objavio je sledeće knjige: *Lekcija o postojanosti* (pesme u prozi, 1999), *Dnevnik besposličara* (roman, 2006), *Čovjek s tri pupka* (pesme u prozi, 2010), *Mišomor za rođake* (zbirka priča, 2013), *Zdravo, dragi ubojice!* (roman, 2017). Živi i radi u Istri.

Georg Vinokić (1965, Novi Sad), živi i radi kao slobodni umetnik u Južnom Burgenlandu, Austrija, a od 2017. godine i u Novom Sadu. Njegovi radovi se nalaze u vlasništvu privatnih i javnih kolekcija, između ostalog u muzeju Liaunig, kolekciji Flener, RAG kolekciji, Land Burgenland, kolekciji Dr. Davida.

Gavra Vlaškalin (1958, Zrenjanin), autor je zbirke priča i pesama *Tetovaža za nju* (2012) i zbirke priča *U poslednjem trenutku* (2015). Član je Društva književnika Vojvodine. Živi u Zrenjaninu.

V. G. Zebald (*Winfried Georg Sebald*; 1944, Verthah, Nemačka – 2001, Norfok, Engleska), studirao je nemački jezik i književnost u Frajburgu i Mančesteru. Od 1970. predavao je na Univerzitetu Istočne Anglije u Noriču u Engleskoj. Profesor evropske knji-

ževnosti postao je 1987. godine. Od 1989. do 1994. bio je prvi upravnik Britanskog centra za književno prevođenje. Najvažnija dela su mu *Schwindel. Gefühle* (1990; hrv. prevod *Vrtoglavica*, „Vuković & Runjić“, Zagreb, 2011), *Die Ausgewanderten* (1992; srp. prevod *Iseljenici*, „Paideia“, Beograd, 2011), *Die Ringe des Saturn. Eine englische Wallfahrt* (1995; srp. prevod *Saturnovi prstenovi*, „Plato“, Beograd, 2006), te posthumno objavljeni *Austerlitz* (2001; srp. prevod *Austerlic*, „Paideia“, Beograd, 2009). Dobitnik je brojnih nagrada, uključujući književnu nagradu za fikciju Los Anđeles tajmsa, Berlinsku književnu nagradu, Nagradu „Literatur Nord“, Nagradu „Hajnrh Bel“ grada Kelna, Hajneovu nagradu i Bremensku književnu nagradu. Poginuo je u saobraćajnoj nesreći. U martu 2002. posthumno mu je dodeljena Nagrada Nacionalnog udruženja književnih kritičara.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), osnovne i master studije završio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju, esej i književnu kritiku. Objavio je tri knjige poezije: *Pogledalo* (2010, „Brankova nagrada“), *Crno svetlo* (2012) i *Sidro* (2017). Jedan je od urednika portala za književnost, filozofiju i društvenu teoriju, *Rizom*. Živi i radi u Novom Sadu.

Jelena Žugić (1989, Beograd), magistrirala je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti u Beogradu (2014), i završila master studije programa Erasmus Mundus, „Crossways in Cultural Narratives“, u Lisabonu, Šefildu i Santjagu de Komposteli (2015). Piše poeziju i prozu, prevodi sa portugalskog, engleskog i španskog. Prevela knjige *Poezija Alvara de Kampuša* Fernanda Pesoe i *Učenje ili Knjiga užitaka* Klarise Lispektor. Živi u Beogradu i Lisabonu.